

दशाविशेषो योऽप्राप्तौ पूर्वरागः स उच्यते ॥ १८८ ॥

श्रवणं तु भवेत्तत्र दूतवन्दिसखीमुखात् ।

इन्द्रजाले च चित्रे च साक्षात्स्वमे च दर्शनम् ॥ १८९ ॥

अभिलाषश्चिन्तास्मृतिगुणकथनोद्वेगसंप्रलापाश्च ।

उन्मादोऽथ व्याधिर्जडता मृतिरिति दशात्र कामदशाः १९०

अभिलाषः स्पृहा चिन्ता प्राप्त्युपायादिचिन्तनम् ।

उन्मादश्चापरिच्छेदश्चेतनाचेतनेष्वपि ॥ १९१ ॥

अलक्ष्यवाक्प्रलापः स्याच्चेतसो भ्रमणाद्भ्रमम् ।

व्याधिस्तु दीर्घनिःश्वासपाण्डुताकृशतादयः ॥ १९२ ॥

जडता हीनचेष्टत्वमङ्गानां मनसस्तथा ।

शेषं स्पष्टम् ।

क्रमेणोदाहरणानि—

‘प्रेमार्द्राः प्रणयस्पृशः परिचयादुद्गाढरागोदया-

स्तास्ता मुग्धदृशो निसर्गमधुराश्चेष्टा भवेयुर्मयि ।

तस्य निरुक्तप्रकारचतुष्टयानन्तर्भावालक्ष्यत्वाभावेन तत्र सामान्यलक्षणस्यातिव्याप्ति-
प्रसङ्गात् । तत्र पूर्वरागादिषु । सिध्यति । अन्योन्यमित्यर्थः । दशाविशेषोऽ-
वस्थाभेदः । अप्राप्तौ परस्परासंगमे । वन्दिनः स्तुतिपाठकाः । दशाविशेषा-
नाह—अभिलाष इति । दश प्रकाराः । अत्र पूर्वरागे । कामकृता रतिजन्य-
दशाः कामदशाः । स्पृहा अभीष्टप्राप्तीच्छा । अपरिच्छेदो विशेषनिर्धारणा-
भावः । अलक्ष्यवाक् निर्विषयं वचः । शेषं स्मृत्यादिकम् ॥ प्रेमार्द्रा इति ।
प्रेम्णा आर्द्रा निविडसंपृक्ताः । प्रेमाभिव्यञ्जिका इति यावत् । प्रणयं द्रष्टुः स्नेहं
स्पृशन्ति जनयन्ति । परिचयान्मुहुर्मुहुर्दर्शनात् । उद्गाढ उत्कटो यो रागः सुर-
तेच्छा तस्योदयो याभ्यस्ताः । मुग्धदृशो मालत्याः । चेष्टा नेत्रविक्षेपादिरूपाः

१. स्मृतीत्यादि । ‘द्वेषो यत्रान्यकार्येषु तदेकाग्रं च मानसम् । आसर्गमनोरथेऽपि
चेष्टास्ताः स्मृतिरुच्यते ॥’, ‘सौन्दर्यहसितालापेर्नास्त्यन्यस्तत्समो युवा । इति वाणी भवे-
त्तदुक्तं गुणकीर्तनम् ॥’, ‘यस्मिन्नन्यमरम्यं वा न च हर्षाय जायते । प्रदेवः प्राणि-
तव्येऽपि स उद्वेगोऽभिधीयते ॥’, ‘आसप्ररोदनोत्कम्पवसुधोद्धेखनैरपि । व्यापारो जायते
यत्र स उन्मादो निरूप्यते ॥’

१. ‘स कीर्तितः’ ग. २. ‘अथ’ नास्ति क-पुस्तके. ३. ‘अभिलाषः—’ इत्यादि—‘स्पष्टम्’
इत्यन्तः पाठो ग. पुस्तके नास्ति.